

stiller forbrugerne stadig større krav til dyrenes samlede livsvilkår.

Dansk Folkeparti ønsker med det forslag, vi har fremsat, at der rettes fokus mod rituelle slagtninger, som vi mener er i strid med god dyreetisk adfærd. Vi er i Dansk Folkeparti ligeledes opmærksom på, at der i 1997 blev foretaget en række ændringer i bekendtgørelsen om slagtning og aflivning af dyr, men vi mener ikke, at disse ændringer har været tilstrækkelige.

I Dansk Folkeparti er vi af den helt klare opfattelse, ligesom som mange andre eksperter også er det, at dyrene lider unødigt, og det kan ikke være i overensstemmelse med dyreværnslovens bestemmelser om, at dyr skal aflives så hurtigt og smertefrit som overhovedet muligt. Når man afliver et dyr uden forudgående bedøvelse, er der jo ingen tvivl om, at man påfører dyret en unødvendig smerte. Hvis man har set nogle af disse slagtninger, om man så har været til stede, eller man blot har set dem på tv, eller hvor man nu har set dem henne, så ser man bl.a., at dyrene bliver bundet, også fikseret, og hvis man ser – og det synes jeg faktisk er det vigtigste – dyrenes øjne, kan man se, at dyret lider. Dyret gennemgår noget, som er meget forfærdeligt. Når vi så lever i et land, hvor dyrevelfærd, som nævnt tidligere, også fra andre ordførere, er sat i højsædet, hverken kan eller skal vi acceptere, at dyrene bliver behandlet på en så uacceptabel måde.

Jeg vil gerne vove den påstand og sige, at intet seriøst menneske kan acceptere disse slagtemetoder, og ingen argumentation overhovedet kan pille ved, at denne form for slagtning er dyremishandling af første grad.

Så vil jeg også gerne gøre opmærksom på, at der her i Folketingssalen jo er tre lovforslag, og fra Dansk Folkeparti er vi fuldstændig ligeglade med, om det er vores eget lovforslag, der bliver vedtaget, om det er Frihed 2000's lovforslag, der bliver vedtaget, eller det er SF's lovforslag, der bliver vedtaget. Det, der er vigtigst for os, er, at vi får ændret lovgivningen, så denne slagtemetode ikke kan blive brugt her i landet længere.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Jeg vil godt høre, om hr. Christian H. Hansen kan bekræfte, at det, der står i partiets bemærkninger til lovforslaget i sidste afsnit om forklaringen på, hvorfor man fikserer disse dyr, på baggrund af de oplysninger, jeg kom med i min ordførertale, er noget vrøvl.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er udmærket bekendt med, at fru Else Marie Mortensen har været oppe og tale om det før også, men jeg har faktisk talt med nogle eksperter på det her område, som siger, at selv om fikseringen ikke er så grov, som man ser i udlandet, så betragter man også det, man foretager herhjemme, som en fiksering, og derfor står det i vores lovforslag.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Jeg må jo konstatere, at det svar ikke har fået ændret ved min opfattelse. Der står her: »Årsagen til, at dyr, der ikke har været forudgående bedøvet, i dag fikses stående, er, at de påføres smerte, inden de bliver bedøvet«.

Når jeg så siger, at det er nøjagtig den samme fiksering, der sker ved traditionel slagtning, vil hr. Christian H. Hansen så indrømme, at det er noget vrøvl, der står her?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nej, det vil jeg ikke. Men jeg vil indrømme, at jeg tror mere på eksperter, end jeg tror på fru Else Marie Mortensen, og det har også været meget givtigt, vil jeg sige, for debatten i dag, at vi har haft en dyrlæge til stede her i salen, som så heldigvis så også er folketingsmedlem, som virkelig har kunnet sætte tingene i det rigtige perspektiv.

Arne Melchior (CD):

Først en kort bemærkning til SF, som i bemærkningerne til deres lovforslag sammenstiller denne sag her med Jehovas Vidners nægtelse af blodtransfusion og den såkaldte omskæring, som jeg kalder bortsykning, på ubedøvede piger og kvinder.

Det viser, at man er fuldstændig i skoven. At sammenligne det at hindre at helbrede et menneske, at sammenligne åbenlys tortur på ubedøvede mennesker med en eventuel påstået 2 sekunders smerte på et dyr, viser, hvor langt hr. Touborg og co. er ude at svømme.

Så må jeg jo sige som andre, at da vi jo har haft debatten for 2½ år siden, må der blive noget gentagelse. Lad mig starte med at slå fast, at der kun er tre lande i Europa, hvor denne form for dyreslagtning er forbudt, absolut forbudt; tre lande i Europa. EU har behandlet sagen igennem flere år og i december 1993 udstedt et